

LOV OG EVANGELIUM

Nr. 10

JULEN 1997

33. årgang

Ingen ting er umogleg for Gud

Av Dag Rune Lid

Det stundar til jul att, snart for to tusende gong. Me skal igjen få høyre om han som kom frå høge himmelhall ned til vår arme jord. Han som kom frå himmelens herlegdom denne julenatt, og gjorde det umoglege mogleg.

Kvifor kom han? Jau, for *"Det var ham tungt å tenke på At verden skulle under gå, Det skar ham i hans hjerte; I slik en hjertens kjærlighet Han kom til oss på jorden ned Å lindre all vår smerte."*

Maria fekk englebesøk. Engelen fortalde kva underfullt som skulle skje, og så avsluttar han: "Ingenting er umogleg for Gud." (Luk. 1:37) Tenk det! Kvar du bur, korleis du har det, kven du er, kva du har gjort, korleis du føler det, eller kva du slit med: Ingenting er umogleg for Gud.

Heilt frå fallets dag i Edens hage har menneskeætta vore underlagt dødens livslov. Lova som seier: Den som syndar, skal dø. Slik har også du og eg del i dødsdommen. Kvar me bur, kven me er - så er me under Guds vreide og dom. Så umog-

leg er mennesket sin situasjon. Folk vil ikkje høyre om dette i dag, men likevel står Guds Ord fast til evig tid. Lever du og døyr utan å få eit møte med han som gjorde det umoglege mogleg, så går du fortapt, sjølv om du har levd så godt du kunne og ikkje vore verre enn andre.

Paulus uttrykkjer situasjonen slik: "Det som var umogleg for lova, fordi ho var maktlaus på grunn av kjøtet, det gjorde Gud." (Rom. 8.1) Paulus hadde sjølv prøvd å gjere det umoglege mogleg - han hadde vore ulastande etter lova. Men Guds dom var klar: "Saul, Saul kvifor forfylgjer du meg?" Det som Paulus trudde på og hadde sett si lit til, det blei denne dagen umogleg for Paulus. Han såg at himmelen var stengt.

Men Jesus, han som blei fødd inn i usseldom, i stall mellom strå, han gjorde det umoglege mogleg også for Paulus. Det som var umogleg for Paulus og for deg, - det gjorde Jesus ved sitt fullkomne liv og sin stedfortredande død i din stad. Engelens bodskap til Maria - "ing-

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av NLL og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/ Dag Rune Lid, 5600 Norheimsund, tlf. 56 55 26 72.

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4649 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Faste medarbeidere i bladet:
Jon Espeland, Per Bergene Holm,
Lars Fossdal og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNISMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds Ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann Karl B. Bø, Vistnesveien. 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46.

Sekretær Håvar Fjære, Goksjøruta,
3220 Sandefjord, tlf. 33 11 08 31.

Kasserer Margrete Fraffjord, 4164 Fogn,
tlf. 51 71 06 29.

Postgiro 0801.5682133.
Bankgiro 3204.10.10222.

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvår- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds Ord og spørre etter de gamle stier (Jer. 6.16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr. 3160 Stokke
Telefon 33 33 93 98. Fax 33 33 91 40.
Bankgiro 2490.45.39496.
Postgiro 0825.0771534.

Rektor Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96.

enting er umogleg for Gud" - fekk si fullending i bodskapen frå Golgata: **"Det er fullbrakt!"**

Himmelen er opna! Siger er vunnen! Lova er oppfylt! Gud er forsona! Høyr det du som kjempar og strevar! Høyr det du som lengtar etter fred! Høyr det du som kjenner på synd, fall og nederlag! Høyr om stedfortredaren som gjekk i din stad. Det er fred mellom deg og din Gud!

Kva var Maria sin reaksjon på himmelbodskapen? "Lat det gå meg som du har sagt!" sa ho. Guds Ord fann gjenklang i hennar hjarta, Gud fekk handle med henne slik han tykte det var best. Så fekk ho oppleve at Gud gjorde det umoglege mogleg.

Akkurat slik er det i dag også. Sanninga, Guds ord, fortel om syndaren sin umoglege situasjon, men óg om han som kom for å frelse det fortapte. Der sanninga blir motteken, der vil ein erfare at ho set fri. Det som var og er umogleg for menneske - det gjorde Gud. Som menneske er du i fritt fall mot den evige død. Det finst ikkje noko alternativ for deg. Men for Gud er alt mogleg. Han kan frelse kvar syndebunden træl, om han får sleppe til.

"Å, kom, jeg opp vil lukke Mitt hjerte og mitt sinn Og full av lengsel sukke: Kom, Jesus, dog herinn! Det er ei fremmed bolig, Du har den selv jo kjøpt, Så skal du blive trolig Her i mitt hjerte svøpt."

Et barn er oss født!

Jes. 9:1-7

Av Sven A. Berglund

“Det er tent et lys som for alltid skal brenne”, synger verden i en av sine sanger. Men i sitt mørke forstår ikke verden at nettopp dette er jo julens store budskap (Joh. 1:9-10). Det er tent et lys. Et barn er oss født, en sønn er oss gitt. En frelser er kommet. *I ham var liv og livet var menneskenes lys. (Joh. 1:4)*

På syndefallets dag kom mørket inn i verden. Da våre første foreldre syndet, gikk solen ned. Når skumringen senker seg over Edens hage, går Gud selv der og roper på mennesket. Så forkynner Gud dom og frelse. Han roper ut evangeliet om “kvinnens ætt som skal knuse slangens hode”, det vi si at det skal bli født et barn som skal frelse Adams falne ætt. Solen gikk ned på syndefallets dag, men, sier profeten “rettferdighetens sol skal gå opp med legedom under sine vinger.” (Mal. 4:2)

Et stort lys

Og så sier Ordet at i Jesus har alle Guds løfter sitt ja og i ham får de óg sitt amen. Her er barnet! Her er sønnen! Her er underet! Her er fredsfyrsten! Her er rettferdighetens sol! Her er lyset! “Det folk som vandrer i mørket, skal se et stort

lys,” sier profeten. Og i Joh. 1:9 leser vi: “Det sanne lys som opplyser hvert menneske, var i ferd med å komme til verden.” Guds ord taler om det viktigste lyset og det egentlige lyset - frelseslyset! “Ordet ble kjød og tok bolig i blant oss. Og vi så hans herlighet, en herlighet som den enebåren Sønn har fra sin far, full av nåde og sannhet.” (Joh. 1:14) Et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Du, det er født oss en frelser. “Alle dem som tok i mot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn, dem som tror på hans navn”. (Joh. 1:12) Og navnet leste vi hos profeten: “..og han kalles under, rådgiver, veldig Gud, evig fader, fredsfyrste.” (Jes. 9:6) Og Jes.7:14 taler om tegnet: “Se en jomfru blir fruktsommelig og føder en sønn, og hun gir ham navnet Immanuel (= Gud med oss).” Og så kommer oppfyllelsen - engelen taler til Maria og sier: “Se du skal bli fruktsommelig og føde en sønn, og du skal kalle ham Jesus.” (Luk. 1:31) “For han skal frelse sitt folk fra deres synder.” (Mat. 1:21)

Verdens lys

Så stiger Guds sønn ned og tar på seg en tjeners skikkelse. Han er Guds lidende tjener, Guds lam. Og

han er alles tjener. Han tjente til din og min frihet. "Han fullgjorde vad vi borde och blev vår rättfärdighet," synger en svensk sanger. Jesus selv sier: "Jeg er verdens lys; den som følger meg, skal ikke vandre i mørket, men ha livsens lys." (Joh. 8:12) "Han er en soning, ikke bare for våre synder, men for hele verdens", sier apostelen. Tror du det? Tror du det er for alle? - at Jesus og hans forsoningsverk gjelder like mye den beste som den mest umulige? Ja, slik lærer Guds ord. Rom. 5:18-19 sier: "Altså; likesom ens fall ble til fordømmelse for alle mennesker, således ble også éns rettferdige gjerning til livsens rettferdiggjørelse for alle mennesker; for likesom de mange er blitt syndere ved det ene menneskes ulydighet, så skal også de mange bli rettferdige ved den enes lydighet." Her er det store julebudskap som Anders Nilsson synger om i sin julesang:

*Fröjda dig, Adams barn, var glad!
Ser du den stora gåvan?
Kristus vår bror, i Davids stad,
kommer hit ned från ovan.*

*Kristus, vår broder, tänk så huld,
människobarnens like
bär och borttager världens skuld,
öppnar oss himlens rike.*

*Kristus har köpt dig som du är,
burit din synd och smärta.
Märker du ej, han har deg kär?
O, vilket frälsarhjärta.*

Det er underlig å lese om den rådslutning som Herren, den treenige Gud, holdt i sitt hjerte før verdens grunnvoll ble lagt. Da utvalgte han oss i Kristus, står det. Ordet selv skulle fødes og ta bolig i blant oss. "Derfor skal også det hellige som fødes, kalles Guds sønn," sier engelen til Maria. (Luk. 1:35) Og apostelen sier: "Da tidens fylde kom, sendte Gud sin sønn for å kjøpe fri for at vi skulle få barnekår." (Gal. 4:4) Ja, alle venner, det er født oss en frelser! Det som skjer når Jesusbarnet blir født i så fattige og ringe kår, er at Guds løfte på syndefallets dag går i oppfyllelse. Gud selv gjør det umulige mulig (Rom. 8:3) i det han sender sin sønn. Det er et under som ligger der i krybben. Og det er et under som må til for at du og jeg skal bli frelst. Og det underet gjorde Gud. Å hvor lyst det blir i sjel og sinn når Den Hellige Ånd får åpenbare dette verdige frelsesbudskapet for den som sitter i nød og mørke. Jesus er verdens lys. Han og ingen annen. Fra mørke til lys er en veg som går om krybben og korset. Han ble født inn under våre kår på jorden. Han ble prøvd i alt i likhet med oss, dog uten

synd (Hebr. 4:15). Han levde livet til Guds ære. Og hans liv skal du få regne som ditt. Han ble født, han levde og han døde til fastsatt tid for ugudelige. Og han oppstod til vår rettferdiggjørelse. Ja, et barn er oss født, en sønn er oss gitt!

Dere er verdens lys

Så må jeg spørre deg som leser dette: Har dette lyset fått lov å stråle inn i ditt hjerte og ditt liv? Kan du vitne og si: "Jeg har møtt Jesus Kristus fra Galilea"? eller kan du si som Brorson om Jesu føderom: *"Der er min lengsel hjemme, Der har min tro sin skatt, Jeg kan deg aldri glemme, Velsignet julenatt!"*? Ja, da er du salig. Frelst og salig! Da er du i lyset. Det står om hyrdene på marken som fikk det glade budskap forkynt av engelen og fikk tro seg frelst, at "Herrens herlighet lyste om dem." (Luk. 2:9) Hva gjorde disse hyrdene? De gjorde ikke noe selv for sin frelse, men de hørte og trodde seg frelst. Og det første de gjør er å skynde seg til underet, til barnet, til frelseren, - til Jesus selv. Det er det nye livets største trang - alltid til Jesus - bare Jesus! Det var ikke mye for verden å se. Ingen prakt og stas, bare en fattig stall. Men her er Jesus. Og troen sier: "Hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror og vet at du er Guds hellige."

(Joh. 6:68-69) Husker du hva Jesus sa til de som trodde på ham? Han sa: "Dere er verdens lys; en by som ligger på et fjell, kan ikke skjules; en tenner heller ikke et lys og setter det under en skjepp, men i staken; så det skinner for alle i huset. " (Mat. 5:14-15) Du og jeg skal få lov å være vitner om hans storhet. Vi skal i all vår frykt og skrøpelighet få være med å forkynne juleevangeliet: Jesus er midt i blant oss! Vi skal selv få ta vår tilflukt til Jesus og vi skal få lyse andre inn til ham. Han kan fullkomment frelse dem som kommer til Gud ved ham. (Heb. 7:25)

*Å, kom jeg opp vil lukke
Mitt hjerte og mitt sinn
Og full av lengsel sukke:
Kom Jesus, dog herinn!
Det er ei fremmed bolig,
Du har den selv jo kjøpt,
Så skal du blive trolig
Her i mitt hjerte svøpt.*

*Jeg gjerne palmegrene
Vil om din krybbe strø.
For deg, for deg alene
Jeg leve vil og dø.
Kom la min sjel dog finne
Sin rette gledes stund,
At du er født her inne
I hjertets dype grunn!*

(Brorson, sb. nr. 643)

Herrens tjener, Spire

Sak. 3;1-10

Av Per Bergene Holm

Profeten Sakarias var profet i tiden etter at de første jøder hadde vendt tilbake til Jerusalem og Juda fra fangenskapet i Babel. Serubabel hadde et par tiår tidligere ført 50.000 jøder tilbake.

De hjemvendte får erfare akkurat det som den bortkomne sønn fikk erfare (Sak. 2,14-17). Herren fornyer sitt forhold til folket, som om ingen synd og ingen urett var begått. De får begynne på nytt igjen.

Hva vil det si? Er det slik at Gud, når det kommer til stykket, ikke tar det så nøye med synden; etter en stund så bryr han seg ikke mer? Å, nei, det er ikke slik. Gud kan ikke uten videre tilgi folket deres synder, synden må få sin straff.

Nå hadde folket fått straff, de hadde vært 70 år i Babel, det var en lang soningstid. Og så erfarte Israelsfolket at etter soningen fulgte utløsning, etter straffen, så tok Herren seg igjen av sitt folk. Da kunne det være nærliggende å tro og tenke at hvis vi hver enkelt gjorde bot, tok på oss straff for våre synder og søkte å gjøre opp, så ville Herren tilgi oss. Og slik kom også mange jøder til å tenke, slik tenkte fariseerne. Ikke så at Gud i himmelen ga tilgivelse som lønn eller direk-

te motytelse for bot og ydmykelse, men likevel slik at Gud av nåde tilga den som søkte ham i bot og bønn. Er det slik, at det er vår bot som gir oss syndenes forlatelse? At Gud ser ut over jorden og ser om det er noen som gjør sann bot og så tilgir han dem? Ja, det er noen som taler slik: Guds nåde er betinget, den er betinget av din bot, om den er sann nok og alvorlig nok. Visst er det behov for bot, uten sann bot er og blir vi i det fremmede landet, som den bortkomne sønn. Men framfor Herren, som grunnlag for syndstilgivelse og nåde, så forslår ikke vår bot.

Herren lar Sakarias se Josva, ypperstepresten, som sto foran Herrens engel, og Satan som sto ved hans høyre side for å anklage ham. Hva er det Sakarias får se? Jo, han får se det som skjer på den store forsoningsdagen, Israels store botsdag. Da tok ypperstepresten på seg sine klær. På dem var alle Israels stammers navn inngravert, både på brystplaten og på skulderstykkene. Ypperstepresten skulle bære folket med seg, både på sitt hjerte og på sine skuldrer. Gjennom ham skulle hele folket møte Gud.

Ypperstepresten bar hele folket

på sitt legeme, og dermed hele folkets synd.

Ypperstepresten hadde så tatt en bukk og bekjent Israels synder over den, og han hadde slaktet en bukk som syndoffer. Så tok han blodet og bar det med seg når han trådte fram for Gud i Det aller helligste. Så tok ypperstepresten blodet og sprengte det på lokket på arken, til et dekke over lovens tavler som lå i arken og vitnet for Herren, Herren som tronte mellom kjerubene. Lovens tavler vitnet for Herren om folkets synd og brøde. Offerdyrets kropp ble brent opp utenfor leiren.

Dette er billedlig. Når ypperstepresten bærer fram offerdyrets blod, så er det i stedet for sitt eget blod eller folkets blod. Den kroppen som ble brent opp utenfor leiren, det skulle ha vært ypperstepresten selv eller folket selv. Og dette blir så meget mer anskuelig, i og med at folket nå nærmest hadde gått til grunne utenfor leiren, utenfor Israel, i Babel. Og det er nok denne hendelsen som også ligger bak dette. Ypperstepresten og folket hadde fått vende tilbake til Jerusalem, som en rykende brann, revet ut av ilden, frelst ut av dommen. Ja, det var gjennom dommen Herren hadde latt seg forsone og nå igjen tok seg av dem.

Og så står ypperstepresten der, og Satan, anklageren, trer fram for Herren og anklager ypperstepresten

for synden han bærer på sitt legeme, Israels synd som han bærer. Satan anklager ypperstepresten og vil ha ham dømt av Herren. Og Satan har på en måte loven på sin side, for den også anklager om synd. Og yppersteprestens skitne klær, skitne ved de synder ypperstepresten bærer, de vitner også om at han ikke kan se Herren åsyn til åsyn og leve.

Men Herren dømmer ikke ypperstepresten. Han refser Satan og gir ham ikke rett. Herren har utvalgt Jerusalem, dvs. Guds folk. Og så sier han: «Er ikke denne mannen her en rykende brann, revet ut av ilden?» Ypperstepresten har vært i dommen, men han har blitt frelst ut av den, eller gjennom den. Og så tas de skitne klær av, idet det sies til ham at hans misgjerning tas bort. Og han kles i høytidsklær. Særlig nevnes den nye luen. Det var yppersteprestens lue, på den sto det inngravert: Helliget Herren. Ypperstepresten og folket han representerte, var gjennom dommen og det som hadde skjedd for Herrens åsyn, utskilt fra verden og synden og innvidd til Herren for å høre ham til og være hans eiendom.

Men hva er det som profeten får se gjennom dette synet? Jo, det står om ypperstepresten Josva i v.8 at han er en varselmann, dvs. et forbilde, for Herren lar sin egentlige tjener komme: Spire, dvs. Davids rotskudd, eller Messias (spire er nesten lydlikt

Messias på hebraisk, et ordspill). Det som ypperstepresten Josva her har fått være med på er et forbilde. Herren skal, ved sin tjener Spire, ved Messias, ta bort folkets misgjerning på én dag.

Den misgjerning som Israelsfolket aldri kunne sone gjennom sine 70 år i fangenskap, den skal Messias ta bort på én dag. Det Israel og ypperstepresten Josva likevel forbilledlig hadde erfart, - at gjennom soning og dom, blir misgjerningen tatt bort, Gud forsones og tar seg igjen av sitt folk, - det skulle Herrens tjener gjøre, og han skulle gjøre det på én dag.

Ypperstepresten Josva er altså forbilde på den ene og sanne yppersteprest, Jesus. På hebraisk heter jo også Jesus nettopp Josva. Det er Ypperstepresten Jesus vi møter her i Sak. 3. Det er i kraft av Jesu soning både folket og ypperstepresten har opplevd utløsning og nåde.

Jesus har tatt på seg å bære dine og mine synder, sitt folks synder. Han har tatt på seg å gjøre bot i ditt sted, han har tatt på seg alle botsstraffer. Det er som Paul Gerhardt synger: "Når alle piner vises frem, han svarer: Gjerne, hvert et lem Er rede til å lide." Når Jesus vandret opp til Golgata for deg og meg, så bar han ikke bare korset, men han bar våre synder på sitt eget legeme. Det var hans skitne klesdrakt. "Han som ikke visste av synd, ble gjort til

synd for oss." Og han bar sitt eget blod fram for Herrens åsyn i himmels helligdom.

Og Satan, anklageren, trådte også fram på Golgata med sine anklager og pekte på Jesu skitne klær, våre synder som han bar, og krevde Jesus fordømt. Og Satan seiret tilsynelatende på Golgata. Jesus døde, oppgav sin ånd, og ut av hans side rant det blod og vann. På Golgata, utenfor Jerusalem, utenfor leiren, var det Jesus døde. Og når blodet rant, var det som om det ble sprengt blod på paktens ark i den himmelske helligdom. Men i dommen, i straffen er det soning og utløsning. "Den som er død er rettferdiggjort fra synden." Slik står det i Rom. 6,7.

Satan, anklageren, han avvæpnes på Golgata, han blir kastet ned fra anklagerbenken i himmelen. For i og med Jesu død, i og med at blodet ble sprengt på den himmelske nådestol, så var det ikke lenger noen synd å anklage for. Jesus var rettferdiggjort, frikjent fra synden, for den var sonet.

Det er dette vi er vitne til i Sakarias 3. Det er hva som skjer når blodet er sprengt, når soningen er fullbrakt. Da tas de skitne klær av. Gud i himmelen rettferdiggjør Jesus fra dine og mine synder. Synden er sonet, den er tatt bort, den er kastet i glemselens hav. Satan har ingen rett til å anklage, og Herren sender ham bort.

"For hvem vil anklage Guds utvalgte? Gud er den som rettferdiggjør."

Hvem er Guds utvalgte? Det er først og fremst Jesus. Han er Guds utkårede. Men da er det stort å tenke på at likesom ypperstepresten ikke bare bar folkets synder på sine skuldrer, men selve folket - ja, de lå også nærmest på hans hjerte - slik bærer også Jesus hver den som hører ham til. Det som Jesus gjorde, det gjorde han i ditt og mitt sted, som om du og jeg skulle ha gjort det. Derfor er det slik at når han ble avkledd sine skitne klær, så var det mine skitne klær som ble tatt bort. Når han ble iført høytidsklær, så var det sine egne klær han ble ikledd, hans egen fullkomne rettferdighet og hellighet. Jesus var i ett og alt helliget Herren. Men så var det også jeg som ble kledd i rettferdighetens skinnende drakt og jeg som ble helliget Herren. For han gjorde det alt i mitt sted. Og er Jesus Guds utvalgte som ingen kan anklage, så er jeg også Guds utvalgte som Gud rettferdiggjør. Ja, jeg er utvalgt i Kristus og oppreist med ham og satt med ham i himmelen. Tenk, alt dette har jeg i Jesus.

Ser du dette? Det Israel, Herrens tjener, hadde opplevd i Babel, at det var gjennom dommen, soningen, at Guds vrede ble tatt bort, at nåde og frelse og rettferdiggjørelse ble vunnet, det var et forbilde. Det ypperstepresten opplevde hvert år når han

gikk inn i det aller helligste, - at gjennom sonofferet som måtte dø, gjennom blodet, ble det gjort soning, slik at folkets misgjerninger ble tatt bort, - det var et forbilde. Det var alt sammen et forbilde på det som skulle skje ved Herrens spire, ved Messias, Davids rotskudd. Og da ledes vi til det en annen profet også hadde vitnet, nettopp som et budskap til det straffede folket: Jes. 53,1-11.

Hvordan skal du og jeg gjøre opp for våre synder? Det ville være for mastelig å gjøre det om igjen som Jesus har gjort. Vi må aldri tro at våre tårer eller våre forsett, våre bønner eller gjerninger, skal kunne legge noe til den fullkomne soning som Jesus har gjort. Vi kan ikke gjøre opp for våre synder på noen annen måte enn ved å ta vår tilflukt til Jesus med våre synder. Vi må gjøre oss bruk av den soning som han har skaffet til veie, leve i syndenes forlatelse.

"Ved at de kjenner ham, skal den rettferdige, min tjener (Messias, Jesus), rettferdiggjøre de mange, og deres misgjerninger skal han bære." Ja, slik er det. Sann bot er å vende seg til Jesus med sin synd, å ta sin tilflukt til Jesus, kjenne han som sin stedfortreder, sitt vederlag for Gud.

Han kom for å løse og tjene...

*Han kom som de lenge forventet, Messias, Guds enbårne sønn.
Han kom med et hjerte som brant I kjærlighets lue og bønn.
Han kom for å frelse en verden, Han kom for å vinne en brud,
Han kom for å løfte vår ferd Til herlighets vandring med Gud!*

*Han kom for, i seg åpenbare Vår Fader så hellig og god.
Han kom for vårt skyldbrev å slette, Betalte det helt med sitt blod.
Han kom for å søke det tapte Og bringe det nær til sin Gud.
Han kom og rettferdighet skapte Og lærte oss miskunnhets bud.*

*Han kom for til frihet å føre Hver plaget og syndbundet trell.
Han kom for Guds vilje å gjøre, Til døden uttømme sin sjel.
Han kom for å hele det brudte, Forbinde og lege hvert sår.
Han kom til de arme, forskudte, Han kom kom med gjenløsningens år.*

*Han kom til de tusen som gråter Med lindring og trøst i all nød.
Han kom med en fullkommen glede, Han kom med en hvile så søt.
Han kom med en rikdom av nåde, En fylde av sannhet og fred.
Han kom, og et liv uten måte Han øste i sjelene ned!*

*Han kom for å løse og tjene Hver skapning som fødtes på jord.
Han kom for å gjøre oss rene Og skjenke oss plass ved sitt bord.
Han kom og Han inntar så stille Hvert hjerte som venter i lønn;
Der åpner Han visdommens kilde, Han kom og ble Menneskesønn!*

*Ukjent forfatter fra Færøyene.
Oversatt fra dansk.*

Guds vitnesbyrd

Av Svein Mangelrød

*Tar vi imot menneskers vitnesbyrd, så er Guds vitnesbyrd større
(1. Joh. 5:9)*

Dersom vi hører og tror på det et menneske forteller og vitner, så er det jo underlig at vi ikke tror Gud! Vi vet jo at mennesker kan ta feil. Det er ikke hundre prosent sikkert hva et menneske måtte vitne. Men det Gud har sagt, er hundre prosent pålitelig og sant. Så blir altså spørsmålet om vi hører og gjør etter hva Gud sier.

Det blir avgjørende for deg hva du gjør med Guds ord - det Gud har sagt - og som vil skje og bli oppfylt alt sammen, uavhengig av hva du måtte tenke, si og mene.

Hvordan stiller du deg til Gud og det han har talt - til Guds vitnesbyrd? Gud stiller seg til et menneske slik et menneske stiller seg til ham. Gir du akt på og sier ja og amen til Guds vitnesbyrd, - eller lever du videre uten at Ordet får stoppe deg og gi deg det som Gud så gjerne ville gi alle mennesker? Ved Ordet ville Gud gi deg del med sin sønn Jesus i hans frelsergjerning og dermed nytt liv - liv i Guds sønn, - evig liv, seier over synden og det

onde og Guds himmel til arv. Framtid og håp i Guds himmel - dette livet var det Gud ville gi deg!

Her er vi på reise. Snart er din reise slutt, - snart min. Hvor ender reisen din? Gud har talt om livets begynnelse og slutt. Han alene vet hvor menneskelivet ender. Har du stoppet opp og hørt, - for å få visshet om hvor du vil være etter døden? Guds ord vitner om to veier - to endestasjoner. Er *du* frelst? Lever du alene for deg selv, eller lever Kristus i deg? Selvlivet er dødens vei. Livet i Kristus er livets vei. Her nytter det ikke å fuske. Gud ser til hjertet. Han kjenner sine. Mange skal komme til Jesus på dommens dag og si: "Vi åt og drakk for dine øyne og du lærte på våre gater." Ja, de skal banke på døren og si: "Herre, lukk opp for oss!" Men Jesus skal svare og si: "Jeg vet ikke hvor dere er fra. Dere skal gråte og skjæmre tenner når dere får se Abraham og Isak og Jakob og alle profetene i Guds rike, mens dere selv er kastet utenfor." (Luk. 13:25-28)

Ja, det er alvor. Det vil det bli for alle en dag. Har du visshet om hvor du vil være i evigheten?

I 1. Joh. 5:13 leser vi: "Dette har

jeg skrevet til dere for at dere skal vite at dere har evig liv, dere som tror på Guds Sønnns navn.” Hva skriver Johannes? Jo, at “den som har Sønnen, han har livet; den som ikke har Guds Sønn, han har ikke livet.” Jesus Kristus kom til verden for å frelse syndere. Er du en synder som trenger frelse, ja da er saken klar: Da er Han, Jesus, “trofast og rettferdig så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.” (1. Joh. 1:9) Jesus er trofast og rettferdig for deg! Jesus er det eneste menneske som har levd rettferdig, hellig og uten synd, - for at du som er urettferdig, syndig og uten gudsfrykt skal bli rettferdig for Gud i ham! I ham har vi forløsningen, syndenes forlatelse. (Kol. 1:14)

Hvem lytter du til? Guds vitnesbyrd er klart, forat ikke engang døren skal fare vill. Visst har vi mange fiender som står oss i mot for å hindre Guds klare vitnesbyrd å leve i oss: Vi har vårt indre jeg, kjødet, som står oss i mot og ikke vil bøye seg for Guds tale. Det vil alt annet, - det vil leve og utfolde seg i dette livet. Visst blir det kamp mellom kjød og ånd i en kristens hjerte. Men det er et tegn på liv at det er kamp. Hvem skal seire i denne kampen? Ja, det kommer an på hvem som kjemper. Kjemper du, så er du snart beseiret.

*Vår egen makt er intet verd,
Vi var vel snart nedhugne.
Men én går fram i denne ferd,
for ham må allting bugne.*
(Landstad sb. nr. 592)

Går du hjelpeløs til Jesus slik som du er, igjen og igjen, så vil han føre din sak. *Han* vil holde deg oppe i troen og ikke slippe deg og ikke forlate deg, men berge deg hjem til sin himmel.

Denne verden har slik lokkende og dragende makt på oss fordi vi er kjød. Derfor står vi i en kamp i denne verden. Det er alene i tro på Jesus, ved at vi igjen og igjen kommer hjelpeløse til ham, at vi kan seire og bli stående etter å ha overvunnet alt. “Bli i meg, så blir jeg i dere,” sa Jesus. “For uten meg kan dere intet gjøre.” (Joh. 15:4-5) Har du Jesus, så har du han som har seiret over over synden i deg og synden rundt deg, ja over selve Satan.

Og Jesu seier er din seier!

Guds elskende hjerte

Av Tom Eftevand

For menneskesønnen er kommet for å søke og frelse det som var forapt.

(Luk 19:10)

Og lyset skinner i mørket, og mørket tok ikke i mot det.

(Joh. 1:5)

Da Jesus ble født i blant oss jule natt, var det i virkeligheten Gud selv som kom til oss i fra evigheten og inn i tiden. Han kom som lyset til en verden i mørke. Guds lys åpenbarte mørket i våre hjerter; - syndens mørke. Samtidig åpenbarte Gud seg selv for oss; - sitt eget hjerte.

Men Guds ord sier til oss: "For hvem ble Herrens arm åpenbart?" (Jes. 53:1) Dette er det store alvoret midt i julens budskap - en situasjon som ikke har noe sidestykke på denne jord; at mørket ikke tar i mot lyset. Tenner du et lys, om så bare en liten fyrstikke, så må mørket vike. Men syndens mørke, som vi mennesker er fanget under, tok ikke i mot lyset. Menneskene elsket mørket fremfor lyset. For et alvor!

Hvordan viser dette seg? Jo, menneskehjertet kan leve i synden, uten å se den, uten å ha det vondt, uten å kjenne på noen nød. Derfor ser det heller ikke alvoret i synden, og kan leve midt i den uten å tenke på syndens lønn; - døden! Samtidig tror mennes-

ket at det er fritt. Det ser ikke at synden er et fangenskap og en makt. Det ønsker heller ikke å komme ut av dette fangenskap. derfor kan mennesker leve i sin synd og dø i sin synd, uten frykt og uro. Det går så langt som apostelen Paulus sier i Fil. 3:19: "De setter sin ære i sin skam." Vi kjenner det fra vår egen tid hvordan det i dag er blitt en "menneskerett" å få leve i synden. Mørket er i sannhet stort.

Har du fått se inn i syndens alvor? Det er et under om så er skjedd. Det er kun ved Guds Ånds gjerning i hjertet at det kan skje.

Det var en smertefull nød i Guds hjerte over vår nød, vårt mørke og vår blindhet. Derfor lot han Jesus føde inn i denne verden. Han kom for å søke og frelse det som var forapt. Han så mørket - fortapthetens mørke.

*Det var ham svært å tenke på
At verden skulle under gå,
Det skar ham i hans hjerte*

(Brorson)

I Jesus åpenbarer Gud sitt hjerte for oss: Han elsker syndere! Han elsker den som elsker synden og "krenker ham like opp i ansiktet." (Jes. 65:3) I budskapet om Guds elskende hjerte til den ugudelige, hviler min og din evige redning!

Er dette budskapet virkelig sant? Ja, hele Jesu liv vitner om dette! Je-

sus elsket dem som hatet ham, ja endog dem som naglet ham til korset!

Men mot Jesus viste vi mennesker vårt hjerte. Vi foraktet ham og vi aktet ham for intet. Vi vendte oss hver til sin vei. (Jes. 43:3,6) Kjenner du dette igjen i deg selv? Vet du av egen erfaring noe om dette syndens alvor i ditt eget hjerte?

Jesus er ditt eneste håp! Han elsker deg. Han kom for å søke og frelse slike som deg, som er nettopp slik som du er. Han visste om hvordan han ville bli møtt på denne jord. Likevel kom han. Han sier det selv: "Jeg kjenner dere, og vet at dere ikke har kjærligheten til Gud i dere." (Joh. 5:42) Da han kom, visste Jesus at han selv måtte søke og frelse oss. Han kommer etter oss. Han søker den som flykter fra ham. Slik var det for meg, - første gang jeg ble nådd av Jesu frelserord, men også siden i mitt kristenliv. Det er hans elskende hjerte som drar meg til Jesus.

Hvor kommer denne dragelsen fra? "Når jeg blir opphøyet fra jorden, skal jeg dra alle til meg." (Joh. 12:32) Dette er Jesu egne ord. Har du møtt ham der på Golgata? Der åpner Gud sitt hjerte for oss. Der møter han oss i dette veldige ordet, som kun kan forstås i dette kjærlighetens lys; **nåde!** Hans hjerte flyter over av nåde i mot **syndere**. "For av hans fylde har vi alle fått, og det er nåde over nåde." (Joh. 1:16)

Men Jesu pinefulle død vitner da

ikke mye om nåde, sier du kanskje; - Jesus, ropende i fortvilelse: "Min Gud, min Gud hvorfor har du forlatt meg?" Her er Guds hjerte ved «bristepunktet». Han måtte i kjærlighet til deg og meg - som han elsket - la all sin hellige vrede ramme sin enbårne sønn - som han elsket! For å gi oss nåde, måtte han gi Jesus hele byrden. Han fikk alle sårene. Han fikk hele dommen. Han tok hele forbannelsen da Gud gjorde "**hans sjel** til et skyldoffer" (Jes. 53:10) "Guds sønn ble krevet da min sjel det gjaldt," står det i en sang. Ufattelige forløsning! Derfor står det videre i samme sangen: "Fordine sår de roper: Nåde, nåde!" Herlige forløsning! Det ser ut som det fryder Guds hjerte når han får vise en synder nåde. Hvilket under!

Har Gud fått åpenbare sitt hjerte for deg? Har du i dette lys fått se inn i ditt eget hjerte?

Er du og Gud på likefot? Julens budskap viser oss at samfunn med Gud ikke er et samfunn mellom likeverdige. Det er tvert i mot et under uten like! Men det er likevel sant!

Så får jeg - slik jeg er - ennå en gang, også i denne julehøytid, ta min tilflukt til dette budskap. I undring og takknemlighet må jeg synge med i englekoret julenatt: "Ære være Gud i det høyeste!" Må det også bli din hjerteresang!

Med ønske om en velsignet julehøytid i vår Herre Jesu nåde!

Kap. 11: **GUDS RÅD I SØNNEN**

§ 50. Guds evige råd. Gud har fattet et råd i sin evige visdom, og det kalles et råd av hans frie vilje. Dette råd gjelder først og sist hans ypperste skapning: mennesket og dets frelse (Ef. 1:5).

fra tros læren

Skriften taler om rådslagning i forbindelse med skapelsen av mennesket (1.Mos. 1:26) og ved syndefallet (1.Mos. 3:22). Ingen av de øvrige skapninger eller engler er gjenstand for Guds særlige råd. Og det er i forbindelse med mennesket at apostelen sier: "O dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud" (Rom. 11:23).

Disse Guds råd er "Herrens hjerter tanker" (Sal. 33:11), dvs. "overveielser", "planer", "beslutninger" som Han fatter hos seg selv og som har den evige visdoms gyldighet.

Dette Guds råd er skjult i Gud fra evige tider av, og er utilgjengelig for all skapning dersom Gud ikke selv kunngjør eller åpenbarer det ved sine profeter og apostler (Ef. 3:3,9).

Sann kristendom kjennes på at en på den ene siden nøyer seg med det Gud har åpenbart ved ORDET (profeter og apostler), og at en avviser alt fra rasjonalistisk hold som vil vite mer om Gud enn det Gud selv har talt. Mens en på den annen side forkynner uavkortet "alt Guds råd", som er åpenbart, uten å legge noe til eller trekke noe fra.

Gud har fattet sitt råd i ufattelig visdom og han utfører det med uimotståelig allmakt, i allestedsnærværende kjærlighet og hellighet. Han trenger ingen vitner utenfor seg til å stadfeste sitt råd, og når "Han sverger ved seg selv" er det det absolutte uttrykk for at det gis ingen høyere bevitnesle av Guds Ord, løfter, tilsagn eller trusler enn Gud selv i hans sanndruhet. Derfor har "Guds ed" denne form i ord: "Sannelig sier jeg dere" - og det som så sies er den evige sannhet etter Guds evige råd.

Etter sitt evige råd styrer og leder Gud hele historien i dom og frelse, både enkeltindivider og familier i deres historiske livsgang, og folkene og folkeslagenes historie. Hans evige råd dreier seg om **Kristus og men-**

neskene. Etter dette råd var det at Kristus ble forrådt og måtte lide forat Guds råd kunne fullføres til vår forløsning, og i dette råd kjenner han forut alle våre dager, og i det har han forutbestemt oss til å bli likedannet med sin Sønn. Kortfattet kan vi si at Hans åpenbarte råd kan sammenfattes i rådet om **synd og nåde, om dom og frelse, om forkastelse og antakelse.**

Guds evige råd virkeliggjøres i historien ved, - for det første, utvelgelse og sendelse av Sønnen, - for det annet utvelgelse og benådning av en menighet av troende (kirken), og for det tredje forkastelse og dom over alle gjenstridige og ulydige.

Denne historiske virkeliggjørelse av Guds råd gjennom utvelgelse og forkastelse er det som danner midtpunkt og som er hovedsaken for en kristelig forståelse av historien. Å erkjenne Gud gjennom historien, er det samme som å erkjenne Hans utvelgende og forkastende hånd. Derfor kan vi si at hele historien i en forstand dreier seg bare om Sønnen.

I Guds evige råd er Sønnen utvalgt til å være formidler. Han formidler skapelsen, forløsningen og dommen.

§ 51. Den evige utvelgelsen av Sønnen.

I den treenige Guds råd er Sønnen utkåret til å være "verksmester" for skaperverket (Salomos ordspr. 8:30). På samme måte er Han utkåret til å være vår Frelser (Ap.gj. 3:20). Allerede Moses vitner om Sønnens utvelgelse (5.Mos. 18:15 fg). Hos Esaias 42:1 kaller Gud han "min utvalgte". Ved Jesu dåp forkynte Faderen: "min Sønn, den elskede, i hvem jeg har velbehag" dvs. som er utvalgt av meg.

Peter kaller Jesus for "den utvalgte" (1.Pet. 1:17). Fra denne utvelgelse av Sønnen springer all annen utvelgelse ut. Vi er utvalgt "i Ham" (Ef. 1:4).

§ 52. Guds utvelgerhandling i lys av Sønnen.

Fordi Sønnen i Guds treenige råd er utvalgt til å skape historien, til å styre og lede dens løp, til å fullbyrde forløsningen og fullende verdensløpet, så blir også hele historieforløpet bestemt ved guddommelige utvelgerhandlinger.

Fordi historiens første forutsetninger er Guds utvelgelse **av** Sønnen, så er historieforløpets "videre" forutsetning utvelgelse av historiens mennesker. Og disse utvelges: - dels **i** Sønnen - for å tilhøre Gud som menighet av dyrekjøpte sjeler i Kristus, - dels **til** Sønnen - for å tjene Ham på

en eller annen måte i Guds historiske og evige tidshusholdning. Ved disse tre utvelgerhandlinger - som skjer i evigheten - er hele historieforløpet bestemt.

Her er det nødvendig å presisere forskjellen på utvelgelse **til tjeneste for Sønnen**, og utvelgelsen **i Sønnen**. Uttrykket til tjeneste for Sønnen menes utvelgelsen til å virkeliggjøre en menneskelig-historisk tjeneste for Gud i et "Guds rike". Det er særlig to hovedoppgaver Gud har gitt mennesket. Det første er å forberede Sønnens komme i kjød slik det er omtalt i GT. Den andre oppgaven er å forkynne Kristi komme i kjød til frelse for menneskeslekten etter Kristi fødsel.

Utvegelsen **i Sønnen** til benådning og samfunn med Gud. Dette kalles også "barnekårs-utvelgelsen" eller "det evige nådevalg". Med dette tenkes det på den utvelgelse Gud har foretatt for å samle alle de mennesker som Han av fri nåde gir barnekår hos seg til et eget samfunn i verden, og til å fullkommengjøre dette samfunn i evigheten i det evige liv.

Disse to arter av evig utvelgelse utgjør den siste realgrunn for alt som skjer i tiden og historien. I det Bibelen sier om utvelgelsen får vi se historien i riktig relieff, og det åpner historiens guddommelige perspektiv på

en vidunderlig måte når Guds Ånd først lar oss få øye på det.

Vi skal nå prøve å fremstille disse to arter av utvelgelse hver for seg. Vi vil da se hva Bielen sier om utvelgelsen, men også få den sanne betraktning av Guds måte å lede historien på.

Vi er nå kommet inn på det som heter "utvelgelseslæren". Dette er et vanskelig og farlig område, fordi vi umulig kan tenke Guds tanker på en slik måte at vi tilfredsstilles intellektuelt. Dessuten kan det lett bli et strids-spørsmål for oss.

Vår fremstilling av "utvelgelseslæren" kommer til å følge den vei som er anvist av Luther og Concor-die formelen. Vi trenger å minnes ordet: "Det skjulte er for Herren vår Gud, det åpenbare er for oss og våre barn" (5. Mos. 29:29) og ordet i 1. Kor. 4:6: "Vi må lære å ikke gå ut over det som skrevet er, forat ingen av oss skal bli oppblåst, for den ene mot den andre". Det er ikke om å gjøre for oss å forstå eller redegjøre intellektuelt på dette spørsmål, men prøve å se hva Guds Ord sier for å bli dyktiggjort til å tenke og tale som evangeliet.

*Fra Øivind Andersens Troslære.
Tilrettelagt av Lars Fossdal.*

Jesus tok bolig iblant oss

Av Magnor Sandvær

Og det skjedde...

Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.

(Luk. 2:1 og Joh. 1:14)

Et troverdig og pålitelig ord er ingen selvfølge oss mennesker i mellom. Det er vel også en av grunnene til de spenninger, den uro og direkte uvennskap vi møter både i familielivet, på arbeidsplassene og i samfunnslivet. Det absolutt sannferdige og pålitelige kan til tider bli ren mangelvare. Skal vi finne ut om ordene er sanne, må vi komme frem til selve kilden og finne ut om den er ekte. Er de ord som tilflyter oss livsviktige, er det enda mer nødvendig å kjenne kilden. Det kan jo gjelde liv eller død og menneskeliv kan bli både forstyrret og ødelagt.

Julens budskap er livsviktig. Det gjelder vårt evige liv! Det vi hører og tar til vårt hjerte må være absolutt sant og pålitelig. "Det er et troverdig ord, fullt verd å motta: Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere." (1. Tim. 1:15) Kilden til dette ord er ikke bare sannferdig, den er selve Livets kilde. Det er altså ikke bare et budskap som er formet og uttalt i ord, - nei det er synliggjort i Jesu Kristi komme. Det er den evige, allmektige Gud som griper inn i tiden, i

historien. Det er som om evigheten likesom stopper opp en stund der på Betlehems marker julenatten. Alle slekter må få kjennskap til det som skjedde. Det er troverdig og sant.

"Engelen svarte og sa til henne (Maria): Den Hellige Ånd skal komme over deg, og Den Høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal også det hellige som blir født, kalles Guds Sønn." (Luk. 2:35) "Men da tidens fylde kom, utsendte Gud sin sin Sønn, født av en kvinne, født under loven, for at han skulle kjøpe dem fri som var under loven, så vi skulle få barnekår." (Gal. 4:4-5)

Nei, det er kanskje ikke så lett å forstå med menneskelig tanke og fornuft. Men det går an å legge både øre og hjerte til dette budskapet, slik at du både forstår og smaker Guds frelse.

Han tok bolig iblant oss

Han tok bolig iblant oss for vår formørkedes forstands skyld. For våre mange synders og hårde hjerters skyld, måtte han komme slik.

Nå er det så populært med opplysningskampanjer og tiltakspakker for å påvirke og forandre en skjev utvikling. Var ikke det prøvd fra Guds side? Talte han ikke gjennom skaperverket, gjen-

nom profetene, gjennom lovens ord? Har ikke menneskehetens historie gjentatte ganger bevitnet at det var fånytt? Hvorfor? Fordi vi var i mørke, prisgitt fallet og syndens lov. Våre veier til Gud var og ble stengt. Gud måtte åpne sin vei til oss "da han sendte sin egen Sønn i syndig kjøds lignelse, for syndens skyld." (Rom. 8:3) Ved lovens ord blir "hver munn lukket og hele verden skyldig for Gud. Derfor blir intet menneske rettferdiggjort for ham ved lovgjerninger. ... Og de blir rettferdiggjort uforskyldt av hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus." (Rom. 3:19-24) Med sitt hellige, rene liv, med sin uforskyldte pine og død, fant han en evig forløsning for oss.

"Jesus gjelder i mitt sted," synger sangeren. Det er dette budskapet Je-

sus vil du skal høre og tro, slik blir du frelst. "For vi holder for at mennesket blir rettferdiggjort ved tro, uten lovgjerninger." (Rom. 3:28) Å komme til tro skjer alene ved at du legger øre og hjerte til julens budskap, - evangeliets ord! "Det skjedde, - Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss."

"Han er den som har frelst oss og kalt oss med et hellig kall. Han gjorde det ikke etter våre gjerninger, men etter sin egen rådslutning og nåde, den som han gav oss i Kristus Jesus fra evighet av. Nå er denne nåde blitt åpenbart ved vår frelse Jesu Kristi åpenbaring." (2. Tim. 19-10)

Legg ditt øre og hjerte til dette budskapet og du skal vinne evig frelse.

Velsignet nådestund ønskes dere alle! □

Nyttårssamling på Bibelskolen på Fossnes

30. desember 1997 - 1. januar 1998

Onsdag 30. desember

1900 Kveldsmat

2000 Møte v/Jon Espeland

Torsdag 31. desember

0900 Frokost

1000 Bibeltime v/Sandvær

1130 Bibeltime v/Sandvær

1300 Lunch - risengrynsgrot

1500 Samtalemøte om hustavlene
(Efeserbrevet kap. 5)

1900 Festsamling m/middag

Møte v/Jon Espeland

Juletrengang

Fredag 1. januar

0930 Frokost

1030 Møte v/Per Bergene Holm

1230 Middag m/avslutning

Priser:

Voksne kr. 400,- for hele oppholdet

Festsamling nyttårsaften kr. 125,- pp.

Familierabatt som vanlig.

Påmelding innen 20. desember til:

Lars og Torunn Fossdal

Fossnes, 3160 Stokke

Telefon: 33 33 94 16

Alle hjertelig velkomne til samling om Guds ord!

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Bibelkurs i Peru.

I tiden 6.-8. desember holdes det en nytt bibelkurs i Arequipa, Peru. Bibelkurset arrangeres som vanlig av vår lokale samarbeidskirke INEL-Peru. INEL-Peru arrangerer vanligvis tre slike bibelkurs i året. Det er Jon Espeland som følger opp misjonsarbeidet på vegne av Lekmannsmisjonen. Han vil være til stede på bibelkurset. Men INEL-Peru har også bedt om at Reidar Linkjendal kunne bli med som taler. Han har besøkt misjonsarbeidet en gang tidligere og hadde god inngang med sin forkynnelse og sjelesorg. På bakgrunn av denne forespørsel fra de nasjonale kristne, reiser Linkjendal til Peru sammen med Espeland. De reiser fra Stavanger tidlig om morgenen torsdag 27. november og er tilbake i Norge sent om kvelden den 11. desember. I tillegg til bibelkurset vil de samtale med INEL-Peru om misjonsarbeidet og det videre samarbeidet med Lekmannsmisjonen. Vi anbefaler turen, bibelkurset og misjonsarbeidet til misjonsvennenes forbønn. Det er vår bønn at Guds ord må få virke syndenød og frelsesfryd blant folket i Peru!

~ Styret ~